

vil ſøge Bekræftelse paa ved ſelve Forhørene. Det, ſom fremgaar af Forhørene, gaar netop i en ganſke anden Retning. Der har ſlet ikke været nogen ſaadan Foreſtilling tilſtede hos Iſbaadsmandſkabet, og alſaa kan heller ikke noget Saa-dant grundes derpaa. Det ærede Medlem, ſom meget vil betvivle Rigtigheden af hvad jeg ſiger, beider jeg at eſterſe de Pagina i Forhørene, hvortil jeg i ethvert enkelt Tilfælde har henviſt, og Forhørsudſkriften ligger her. Reiſes der Tvivl om noget Punkt i min faktiſke Fremſtilling, ſal jeg oplæſe af Forhørsudſkriften; jeg vil dog henſtille til Thingets ærede Medlemmer, om de ønske denne Vidtilſtiggjørelſe af Forhandlingerne; men jeg finder mig ikke i, at man betvivler Rigtigheden af, hvad jeg har paafaaet er faktiſt. Det ærede Mindretal beklager ligesom ogſaa den ærede Ordfører, at Laubers Hovedvidne i Korsør, nemlig den berømte Oarmeſter Bærenſen var omkommen, før han kunde afgive Forklaring. Jeg beklager det ſandelig ogſaa, ikke blot paa Grund af denne Tragedie i og for ſig, men fordi jeg ſæler mig overbeviſt om, at derſom dette Laubers Hovedvidne var kommet til at afgive ſin Forklaring, vilde det være gaaet med dette Hovedvidne ſom med de andre Hovedvidner og Bividner, at deres Forklaringer kun have tjent til at viſe, hvorledes Lauber i ſin Klage har bygget paa løſ Tale. Det har jo ogſaa ſtadig viiſt ſig, at de af ham opgivne Hjemmeſmand ikke have kunnet forklare Noget eller have maattet indrømme, at de havde det fra andre Steder, uden at kunne paaviſe Noget til Grund Liggende derfor. Saaledes er det gaaet med forſkjellige andre af Laubers Vidner. Jeg kan nævne Navne, men jeg anſer det ikke for heldigt under Forhandlingerne i denne Sal uden Nødvendighed at komme ind paa at nævne bestemte private Mænds Navne. Det ærede Mindretal klagede over den Maade, hvorpaa der er optaget Forhør med Henſyn til en anden berømt Episode under Sagen, nemlig den, ſom angaar Forholdet mellem Garver Petersen og den polſke Jøde. Mig har det nu ſtrax været iøine-faldende, at det grændſer næſten til det Latterlige, at denne Episode trækkes frem i et alvorligt Aktſtykke og alle de Oplyſninger, der ere fremkomne, viſe tilfulde, hvortiden Betydning ten hele Hiſtorie har. At Sættedommeren, naar han inddrager dette Punkt af Sagen under ſin Undeſøgelse, da har gjort det paa den Maade, at han har opfordret de Perſoner, der engang tidligere for Retten havde afgivet Forklaring deſangaaende, til at udtale ſig om, hvorvidt de vedſtaa deres Forklaringer eller have noget Mere at ſige, at tilſøie eller forandre i tidligere afgivne Forklaringer, det er ſaa fuldstændigt rigtigt, at jeg ikke kan begribe, hvorledes det ærede Mindretal, ſom dog maa være beſjendt med den Slags Sager, har kunnet finde det underligt. Det vil være meget tidsſpildende, om man brugte en anden Fremgangsmaade. Jeg

ſtal gjøre det ærede Mindretal opmærksom paa, at, naar det mener, at det Forhør, ſom førſt var anſtillet af Borgmeſter Rump i Korsør i denne Anledning ikke ſtulde kunne ſtaa til Troende, ere de Forklaringer, de Paagjældende have afgivet, ikke deſtomindre afgivne under Guds Tilbud for Retten og alſaa med det Anſvar for dem, ſom følger deraf. Og det er dog en ſimpel Konſekvens deraf, at man virkelig ikke kan lade, ſom om Intet i denne Henseende var paſſeret. Man maatte foreholde de Paagjældende deres Forklaringer, thi hvis det viſte ſig, at de ſagde Noget, ſom ſted mod deres tidligere Forklaringer, var det Noget, ſom maatte kunde blive af ubehagelig Virkning for dem. Naar det er blevet ſagt af det ærede Mindretal i dets Betænkning, at Garver Petersen eſter Forhøret for Rump har beklaget ſig for Lauber over, at han under Forhøret havde opgivet en anden Grund til, at han kom ind paa ſamme Bevertingsſted ſom Vind end for at traktiere denne, men at han ikke ſil dette Punkt protokolleret ſaaledes, ſom han ønskede, hvortil den ærede Ordfører mæktelig nok har henholdt ſig — vil jeg dertil bemærke, at her er et Punkt, hvor det ærede Mindretal virkelig har fuldstændigt gjort mit Reſerat af det Faktiſke. Det er et Punkt, ſom ligger udenfor, hvad jeg har gengivet; men jeg tror dog rigtignok ogſaa, at man ſtal være noget varſom med, naar man bygger paa en Retsundeſøgelse, da at ville have den ikke blot ſuppleret, men maatte ogſaa forandret i ſit Reſultat paa Grundlag af Fortællinger af den Art, ſom komme bag eſter til et æret Medlem af Udvalget, der gaa ud paa, at de Paagjældende have, eſter at de have været i Forhør, privat fortalt noget Andet, ſom ikke er blevet protokolleret. Iøvrigt var det Skade, at Garver Petersen, naar han ikke havde ſaaet det protokolleret i Korsør, ſom han vilde have forklaret, ſaa ikke bag eſter har ſørgt for at ſaae det protokolleret i Slagelse, da der var Leilighed dertil. Lad os være enige om, at den Slags Hiſtorier kan man ikke tillægge den allermindſte Betydning. Det ærede Mindretal beklager, at en andet Vidne — jeg veed ikke, om han hører til den fine Kategori af Hovedvidner ſom afdøde Bærenſen — nemlig Bærtshuſholder Wellejus ikke er kommen til at afgive en ny Forklaring i Slagelse. Det hedder derom i det ærede Mindretals Supplement: „Det Vidne, Bærtshuſholder Wellejus, paa hvilket Petersen lagde meſt Vægt, var vel ſygt den Dag, Sættedommeren var i Korsør, men blev ſnarr raſt, og han er ikke bleven aſhørt“. Hvorvidt han er bleven „ſnarr“ raſt, veed jeg ikke. Det hed ſig dengang, at han var ſarlig ſyg af Lungebetændelse, om den ſnarr er gaaet over, veed jeg ikke. At han ikke er aſhørt, er ganſke rigtigt, og jeg vil ſlutte mig til Mindretallets Beklagelse over, at denne Mand ikke er aſhørt, thi det forekommer mig, at næſten ingen af de Vidner, der afgav Forklaring